

NSZZ

Solidarność

**REGION
PODLASKI****BIULETYN INFORMACYJNY NR 120 (303) ● 20.07.2003**

WZD w Hajnówce

Delegaci regionu podlaskiego wezwali władze rządowe i samorządowe województwa do dobrowolnego ustąpienia podczas sesji Walnego Zebrania Delegatów, które odbyło się 28 czerwca w Hajnówce. Zdaniem związkowców władze samorządowe nie podejmują skutecznych działań przeciwko bezrobociu.

Zjazd miał charakter sprawozdawczy. Odbywał się w niewielkiej miejscowości położonej na skraju Puszczy Białowiejskiej. Uczestniczyło w nim około 200 delegatów. Spotkanie zainaugurowała uroczysta msza św. w kościele pw. Podwyższenia Krzyża Świętego. Po wspólnej modlitwie uczestnicy z udziałem pocztów sztandarowych przemaszzerowali ulicami miasta do Hajnowskiego Domu Kultury, gdzie odbyła się sesja. W pierwszej części obrad Józef Mozolewski, szef podlaskiej Solidarności, przedstawił informacje z działalności Zarządu Regionu od stycznia minionego roku do maja 2003 r. W swoim wystąpieniu podkreślił, że pomimo trudności i problemów, miniony rok działalności związkowej należy uznać za udany. Dzięki pomocy Solidarności oprócz wygranych spraw przed sądami pracy, zostało zawartych również wiele porozumień w podlaskich zakładach oraz obroniono wiele miejsc pracy. W okresie sprawozdawczym przeprowadzono około 50 szkoleń, z których skorzystało prawie 1000 członków związku. Zarząd Regionu uczestniczył m.in. w negocjacjach w sprawach bardzo dużych zwolnień grupowych w Bison Biał w Białymstoku, BPIS oraz Biafamaru w Czarnej Białostockiej. - Bardzo istotnym osiągnięciem jest kontynuowanie inicjatywy dotyczącej pomnożenia majątku związkowego - mówił Józef Mozolewski. Poinformował on o planach kupna budynku w Białymstoku przy ul. Skłodowskiej. Ma to być już trzeci budynek Zarządu Regionu. Inwestycja ta - jak stwierdził przewodniczący - pozwoli na wyrównywanie ewentualnych braków finansowych. Zapoznał on również uczestników zjazdu z inicjatywą utworzenia przez Zarząd Regionu konsorcjum z przedstawicielem niemieckim w celu ubiegania się o 2,5 mln euro ze struktur unijnych na przeszkolenie 2,5 tys. pracowników małych i średnich przedsiębiorstw z województwa podlaskiego. W trakcie obrad związkowcy ostro skrytykowali zarówno dotychczasową pracę samorządu województwa podlaskiego, jak też wojewody. Ich zdaniem władze administracyjne wywodzące się z koalicji SLD-UP i Samoobrony nie potrafiły do tej pory wypracować skutecznych programów polityki regionalnej w zakresie zwalczania bezrobocia, tworzenia nowych miejsc pracy a także przeprowadzenia procesów prywatyzacji i restrukturyzacji zakładów. Nie stworzono również warunków do napływu inwestycji kapitałowych. W stanowisku wzywającym władze rządowe i samorządowe województwa do dymisji związkowcy zarzucają im, że jedynym widocznym efektem ich działalności są czystki personalne prowadzone w myśl zasady: „mierny, bierny, ale

wierny“. Józef Mozolewski podkreślił, że najistotniejszą i najbardziej bolesną sprawą na Podlasiu jest stale rosnące bezrobocie. - Jako związkowcy nie możemy za wiele zrobić w tym zakresie, ponieważ problem ten wiąże się z działalnością zupełnie innych struktur. Władze samorządowe nie robią nic, by ratować zakłady pracy, w których jest zapowiadane zmniejszenie zatrudnienia. Nie zauważamy również żadnej inicjatywy dotyczącej tworzenia nowych miejsc pracy. Dlatego jako związkowcy musimy głośno krzyczeć w obronie ludzi pracy, broniąc ich przed utratą zatrudnienia - mówił Józef Mozolewski. Dodał on również, że ilość członków nie tylko w Solidarności, ale i w innych ugrupowaniach kurczy się właśnie ze względu na zmniejszającą się liczbę miejsc pracy. Podczas zjazdu dyskutowano także na temat załatwiania spraw pracowniczych oraz konfliktów pomiędzy pracodawcami a związkowcami. Jedną z podjętych uchwał dotyczyła zobowiązania Zarządu Regionu do interwencji w przypadkach szykanowania członków NSZZ Solidarność w Urzędzie Miejskim w Białymstoku oraz w spółkach podlegających pod urząd. Delegaci zwrócili się też do parlamentu RP o poparcie inicjatywy zmierzającej do przywrócenia zasiłków przedemerytalnych a także o zorganizowanie przez ZR spotkania z prezydentem miasta w sprawie funkcjonowania oświaty, białostockich placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz właściwej współpracy pomiędzy związkowcami i urzędnikami. W swoim stanowisku zaapelowali również do rządu RP oraz parlamentarzystów o podjęcie działań zmierzających do zamieszczenia w preambule Konstytucji Europejskiej odniesienia do Boga i tradycji chrześcijańskiej. Wyrazili także zaniepokojenie sytuacją społeczno-gospodarczą w podlaskich zakładach pracy, w których nieterminowo płacone są wynagrodzenia oraz dyskryminuje się pracowników z powodu przynależności do NSZZ Solidarność. Takie zjawiska występują coraz częściej m.in. w PMB SA, grupie kapitałowej Fasty oraz Bison Biał SA. Delegaci na WZDR zwrócili się w dotyczącym tej sprawy stanowisku do przedstawicieli Solidarności reprezentujących związek w Wojewódzkiej Komisji Dialogu Społecznego o przedstawienie na forum tych problemów, domagając się skutecznych działań w celu ich rozwiązania. W przyjętych dokumentach podkreślili solidarność z załogą upadającego MG Stalton SA oraz poparli inicjatywę związkowej komisji zakładowej zmierzającą do utworzenia nowego podmiotu prawnego na bazie byłej spółki w celu ratowania miejsc pracy zatrudnionych tam 280 osób. - Chcemy zmierzyć się z tym problemem i go rozwiązać - zadeklarował Józef Mozolewski.

Joanna BIRYCKA

**BIULETYN
INFORMACYJNY
JEST PISMEM
WEWNĄTRZZWIĄZKOWYM**

**Adresy Oddziałów
Zarządu Regionu Podlaskiego
NSZZ „Solidarność”**

1. Region Podlaski
Oddział w Białym Podlaskim
17-100 Białe Podlaskie
ul. 3 Maja 17
tel. 010XX 85 730-28-92
2. Region Podlaski
Oddział w Hajnówce
17-200 Hajnówka
ul. 3-go Maja 24
tel. 010XX 85 682-43-05
3. Region Podlaski
Oddział w Czarnej Białostockiej
16-020 Czarna Białostocka
ul. Torowa 15
tel. 010XX 85 710-28-82
4. Region Podlaski Oddział w Łapach
18-100 Łapy
ul. Sikorskiego 54
tel. 010XX 85 715-28-03
5. Region Podlaski
Oddział w Siemiatyczach
17-300 Siemiatycze
ul. Pałacowa 13
tel./fax 010XX 85 655-31-41
6. Region Podlaski Oddział w Grajewie
19-200 Grajewo
ul. Wojska Polskiego 20
tel. 010XX 86 272-27-31
7. Region Podlaski Oddział w Sokółce
16-100 Sokółka
ul. Piłsudskiego 8
tel. 010XX 85 711-21-10
8. Region Podlaski Oddział w Mońkach
19-100 Mońki
ul. Kolejowa 2
tel. 010XX 85 716-30-03
9. Region Podlaski
Oddział w Dąbrowie Białostockiej
16-200 Dąbrowa Białostocka
ul. Tysiąclecia P.P 4
tel. 010XX 85 712-11-09
10. Region Podlaski
Oddział w Suwałkach
16-400 Suwałki
ul. Kościuszki 32
tel. 010XX 37 566-29-00
fax 566-71-06
11. Region Podlaski
Oddział w Augustowie
16-300 Augustów
Rynek Zygmunta Augusta 9
tel. 010XX 87 643-52-61
12. Region Podlaski Oddział w Sejnach
16-500 Sejny
ul. 22 Lipca 10
tel. 010XX 87 516-36-51

Biuro Poselskie PiS Posła Krzysztofa Jurgielu informuje, iż przyjmuje interesantów od poniedziałku do piątku w godz. 9.00-15.00. Poseł Krzysztof Jurgiel pełni dyżur w poniedziałki w godz. 8.00-10.00. Adres biura: 15-432 Białystok, ul. Sienkiewicza 3 II p. tel. 742-30-37.

**Konto ZR Podlaskiego
BGŻ SA O/Białystok
20301084-116381-2705-1100**

Z PRAC

KOMISJI KRAJOWEJ

**UCHWAŁA KK
nr 164/03**

ws. akcji protestacyjnej SK Górnictwa Węgla Kamiennego

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” udziela poparcia wszystkim akcjom zorganizowanym w obronie miejsc pracy i uznaje akcję protestacyjną prowadzoną przez Komitet Protestacyjno-Strajkowy Sekcji Krajowej Górnictwa Węgla Kamiennego NSZZ „Solidarność” za część akcji w obronie godności ludzi pracy (uchwała KK nr 152/03).

Polityka wobec górnictwa oraz województwa śląskiego jest przykładem nieudolnego działania rządu, w którym wszelkie koszty przekształceń są przerzucane na pracowników zakładów i ich rodziny. Tak zwana „restrukturyzacja” kolejnych zakładów pracy nie poprawia sytuacji w poszczególnych branżach, przyczynia się tylko do wzrostu bezrobocia oraz zwiększenia liczby rodzin żyjących w ubóstwie. Obok górnictwa, podobne działania dotyczą także hutnictwo, kolej, służbę zdrowia i wiele innych branż.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wzywa Zarząd Kompanii Węglowej oraz osoby odpowiedzialne w rządzie za górnictwo węgla kamiennego i jego zaplecze do odstąpienia od planów likwidacji kopalń. Niezbędne jest przeprowadzenie stosownych analiz społecznych i ekonomicznych. Wszelkie działania dotyczące przyszłości polskiego przemysłu wydobywczego, tak jak w innych przypadkach, muszą być konsultowane i akceptowane przez działające w branży związki zawodowe.

Dramatycznie wysoki poziom bezrobocia w Polsce uzasadnia konieczność obrony miejsc pracy wszelkimi dostępnymi dla Związku sposobami.

**UCHWAŁA KK
Nr 165/03**

ws. powołania pełnomocnika KK wobec „Tysol” Sp. z o. o.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” na podstawie art. 243 par. 1 Kodeksu spółek handlowych, ustanawia Skarbnika KK pełnomocnikiem do reprezentowania NSZZ „Solidarność” jako współnika „Tysol” – Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na Zgromadzeniu Wspólników tejże spółki i upoważnia do uczestniczenia w Zgromadzeniu Wspólników oraz wykonywania prawa głosu na Zgromadzeniu Wspólników.

Pełnomocnik przy wykonywaniu swoich uprawnień musi każdorazowo legitymować się odpowiednią decyzją Prezydium KK NSZZ „Solidarność”.

**UCHWAŁA KK
Nr 166/03**

ws. nowelizacji uchwały KK nr 155/03

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wprowadza następujące zmiany w uchwale KK nr 155/03 ws. kontroli odprowadzania składek członkowskich:

* w pierwszym akapicie przed słowem „postanawia” dopisuje się:
w oparciu o rozdz. VIII i par. 50 pkt 6 Statutu

* w punkcie 3 po dwukropku dopisuje się:
upomnienie,

a na końcu punktu:
skreślenie z rejestru Związku.

Z PRAC

KOMISJI KRAJOWEJ

UCHWAŁA KK

nr 155/03

ws. kontroli odprowadzania składek członkowskich

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” - w związku z uchwałą nr 13 XV KZD ws. informacji o odprowadzaniu składek oraz decyzjami XV Krajowego Zjazdu Delegatów zawartymi w uchwale programowej, w oparciu o rozdz. VIII i § 50 pkt 6 Statutu - postanawia:

1. Powołać Zespół ds. Kontroli Składek Członkowskich w składzie:

- Stefan Kubowicz - skarbnik KK
- Maciej Jankowski
- Jan Kurasiewicz
- Jan Mosiński
- Bogdan Kubiak
- Józef Mozolewski

Komisja Krajowa wnosi do Krajowej Komisji Rewizyjnej o oddelegowanie swoich przedstawicieli do Zespołu. Kontrole prowadzone będą przez przynajmniej trzech członków Zespołu;

2. Zobowiązać kontrolowane struktury do udostępniania Zespołowi niezbędnej informacji i dokumentacji dotyczącej składek;

3. Upoważnić Zespół do wnioskowania do Komisji Krajowej o zastosowanie wobec kontrolowanych struktur, które nie wykonują zaleceń pokontrolnych, następujących sankcji:

- upomnienie,
- ogłoszenie w biuletynie KK, biuletynie regionalnym i powiadomienie delegatów na WZD,
- zablokowanie wszystkich dotacji dla danej struktury pochodzących z KK, z instytucji kontrolowanych przez KK oraz z zagranicy, uruchamianych za pośrednictwem KK,
- wprowadzenie zarządu komisarycznego,
- skreślenie z rejestru Związku;

4. Zobowiązać zarządy regionów oraz rady krajowych sekretariatów branżowych do przekazania Komisji Krajowej sprawozdania finansowego składającego się z bilansu, rachunku wyników, informacji dodatkowej oraz sprawozdania podatkowego CIT-8 w terminie do 31 maja każdego roku;

5. Upoważnić Zespół do analizy składanych corocznie przez zarządy regionów i sekretariaty branżowe sprawozdań CIT-8 w terminie do 30 czerwca;

6. Zobowiązać zarządy regionów do analogicznych działań wobec komisji zakładowych odprowadzających składki niezgodnie z uchwałą finansową KZD.

Traci moc uchwała KK nr 547/96.

Katowice, 11.06.2003 r.

Komisja Krajowa
NSZZ „Solidarność”
Sekretarz Komisji Krajowej
NSZZ „Solidarność”
(-) Józef Niemiec

Szanowni Państwo!

Stowarzyszenie „Droga” z Białegostoku zajmowało się do tej pory w sposób szczególny opuszczonymi dziećmi Białegostoku. Od pięciu lat powiększyło się grono naszych podopiecznych o dzieci z małych wiosek, szczególnie z byłych terenów PGR-ów. W ten sposób gwałtownie wzrosła liczba dzieci, za które czujemy się odpowiedzialni. Najbliższą pomoc, jaką pragniemy im udzielić to wakacyjny wyjazd do Jastarni. Podczas wypoczynku pragniemy zapewnić dzieciom i młodzieży nie tylko opiekę, żywienie, uzupełnienie ubrań czy obdarowanie rzeczami szkolnymi, ale także chcemy oderwać je od ich bolesnego życia. W celu nabycia umiejętności radzenia z olbrzymimi problemami, z jakimi przyszło żyć tym dzieciom proponujemy zajęcia w grupach spotkaniowo-terapeutycznych prowadzone przez terapeutów – pracowników Środowiskowego Domu Rodzinnego „Nasza Dom”. Dzieci wyjeżdżając z Jastarni otrzymają nowe tornistry z wyposażeniem szkolnym. W ciągu roku otaczamy je opieką. Pomocą im przetrwać zimę, otrzymują czapki, szale skarpety i prezenty świąteczne w tym celu zorganizujemy w Adwencie akcje „Pierwsza Gwiazdka” a w okresie Wielkiego Postu odbędzie się akcja świąteczna „Światło Pojednania”, poprzez którą pragniemy uzupełnić dzieciom rzeczy szkolne i obdarować je żywnością.

Dzieci za wyjazd wakacyjny nic nie płacą. Konieczne finanse zbieramy podczas naszych akcji, a także część kosztów pokrywają Urzędy Gmin, z których pochodzą dzieci. Ilość dzieci, które choć na chwilę opuszczą swą bolesną rzeczywistość jest uzależniona od ilości osób, które uzupełnią brakujące 550 zł na każde dziecko.

Dlatego też postanowiliśmy zwrócić się do Państwa z prośbą, o włączenie się w tę akcję w ramach swoich możliwości. Jeśli Państwo byłiby w stanie sami lub wspólnie z innymi osobami opłacić wyjazd jednemu lub kilku dzieciom z byłych terenów PGR-ów i małych wiosek to można wybrać konkretne dziecko z listy. Lista dzieci czekających na wyjazd znajduje się w biurze Stowarzyszenia „Droga”.

Jednocześnie dołączam przekaz, na którym można dopisać imię nazwisko dziecka, które Państwo pragniecie dofinansować.

Za Państwa przychylność i serdeczność dziękuję, dołączając informację o naszych wyjazdach wakacyjnych dla dzieci.

Łączę wyrazy Szacunku
Stowarzyszenie „Droga”
Prezes o. Edward Konkol
adres korespondencyjny:
Dom Rodziny „Nasz Dom”
ul. Proletariacka 21
15-449 Białystok
tel. 65-24-717 / 65-21-836
konto: PBK I/O Białystok 11101154-4011500

Z PRAG WZD

UCHWAŁA NR 1

Walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Zarząd Regionu do interwencji w przypadkach szykanowania członków NSZZ „Solidarność”, szczególnie w Urzędzie Miejskim w Białymstoku oraz spółkach podlegających pod urząd.

UCHWAŁA NR 2

Walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” zwraca się do Parlamentu RP, a w szczególności do parlamentarzystów z terenu województwa podlaskiego o poparcie Obywatelskiej Inicjatywy Ustawodawczej NSZZ „Solidarność” zmierzającej do przywrócenia zasiłków przedemerytalnych.

UCHWAŁA NR 3

Walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego zobowiązuje Zarząd Regionu do zorganizowania spotkania z Prezydentem Miasta Białostok w sprawie funkcjonowania oświaty, placówek opiekuńczo- wychowawczych w mieście oraz kształtowania właściwej współpracy między działaczami związkowymi a urzędnikami miasta.

UCHWAŁA NR 4

Walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Zarząd Regionu do prowadzenia działalności gospodarczej poprzez podmioty gospodarcze wymienione w Uchwale Komisji Krajowej z dnia 26.03.2003r. w taki sposób, aby była możliwość bieżącego i doraźnego wspierania finansowego działalności statutowej związku w Regionie zgodnie ze standardami określonymi w uchwale Komisji Krajowej.

UCHWAŁA NR 5

Walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” zobowiązuje przewodniczących komisji zakładowych i delegatów na walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” do złożenia w Instytucie Pamięci Narodowej zapytań- czy byli pokrzywdzonymi w rozumieniu art. 6 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej.

Potwierdzenie złożenia zapytania należy przedłożyć w siedzibie Zarządu Regionu w terminie do dnia 31.12.2003 roku, a zaświadczenie z IPN w ciągu 14 dni od daty jego otrzymania. Uchwała nie dotyczy osób, które do dnia 10 maja 1990 roku nie ukończyły 18 lat.

STANOWISKO NR 1

Walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” apeluje do Rządu RP oraz parlamentarzystów o podjęcie działań zmierzających do zamieszczenia w preambule Konstytucji Europejskiej odniesienia do Boga i tradycji chrześcijańskiej.

STANOWISKO NR 2

Walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” krytycznie ocenia politykę regionalną prowadzoną przez samorząd województwa podlaskiego oraz wojewodę podlaskiego. Władze administracyjne wywodzące się z koalicji SLD- UP- Samoobrona nie potrafiły do tej pory wypracować skutecznych programów polityki regionalnej w zakresie zwalczania bezrobocia, tworzenia nowych miejsc pracy, przeprowadzenia procesów prywatyzacji i restrukturyzacji zakładów pracy oraz stworzenia warunków do napływu inwestycji kapitałowych.

Jedynym widocznym efektem działalności władzy rządowo- samorządowej województwa podlaskiego są czystki personalne prowadzone w myśl zasady „mierny, bierny ale wierny”.

W tej sytuacji delegaci na WZDR wzywają rządowe i samorządowe władze województwa do dobrowolnego ustąpienia.

STANOWISKO NR 3

Walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” wyraża zaniepokojenie sytuacją społeczno- gospodarczą w zakładach pracy regionu podlaskiego, gdzie coraz częściej dochodzi do nieterminowego regulowania wynagrodzeń pracowniczych, nadużywania pozycji pracodawców w zbiorowych i indywidualnych stosunkach pracy po wejściu w życie nowych przepisów prawa pracy oraz dyskryminowania pracowników z powodu przynależności do NSZZ „Solidarność”. Zjawiska takie występują coraz częściej, m.in. w PMB S.A., grupie kapitałowej „FASTY”, BISON- BIAL S.A. i w innych mniejszych zakładach pracy.

Delegaci na WZDR zwracają się do przedstawicieli NSZZ „Solidarność” reprezentujących Związek w Wojewódzkiej Komisji Dialogu Społecznego o przedstawienie na forum Komisji w/w problemów i domagają się skutecznych działań w celu ich rozwiązania.

STANOWISKO NR 4

Walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” solidaryzuje się z załogą upadającego MG STALTON S.A. . Popiera inicjatywę Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” zmierzającą do utworzenia nowego podmiotu prawnego na bazie byłej spółki w celu ratowania miejsc pracy dla pracowników tego zakładu pracy.

WZDR zobowiązuje Zarząd Regionu do udzielenia wszelkiej niezbędnej pomocy merytoryczno- prawnej w celu utworzenia nowego podmiotu gospodarczego.

Jednocześnie WZDR apeluje do stosownych władz administracyjnych o zainteresowanie się losem tego zakładu pracy, którego załoga w niedługim czasie może powiększyć szeregi bezrobotnych.

STANOWISKO NR 5

Walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” krytycznie ocenia politykę gospodarczą koalicji rządzącej SLD-UP w zakresie braku koncepcji na ożywienie gospodarki i ratowanie zakładów pracy. Między innymi dotyczy to jednostek oświaty i ochrony zdrowia.

Niedostatek środków finansowych na ich funkcjonowanie powoduje narastanie zadłużenia tych placówek, prowadzi do nagminnego zmniejszania wynagrodzeń pracowników, następstwem czego jest likwidacja miejsc pracy i obniżenie standardów kształcenia Polaków i jakości usług medycznych.

STANOWISKO NR 6

Walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” staje na stanowisku, iż Zarząd Regionu może rozpocząć negocjacje w sprawie przekształceń prawnych dotyczących Spółki „KRESY BO”.

Przewodniczący WZDR
Eugeniusz Stepaczuk

*Byli konfidenti, udając pokrzywdzonych,
próbują zobaczyć swoje akta*

Testowanie IPN

Ponad dwudziestu konfidentów UB i SB wypełniło wnioski i chciało sprawdzić, jakie informacje są na ich temat w archiwach oddziału Instytutu Pamięci Narodowej w Katowicach. - Mamy sygnały, że tak jest w całej Polsce - mówi Andrzej Sikora, dyrektor IPN w Katowicach.

Do Prokuratury Rejonowej w Katowicach prokuratorzy IPN skierowali pierwsze trzy zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez byłych współpracowników komunistycznych służb specjalnych. To pierwsze takie sprawy w Polsce. Ich agenturalna przeszłość wyszła na jaw po tym, jak złożyli wnioski o sprawdzenie, czy są pokrzywdzonym w rozumieniu ustawy. Wiązało się to ze sprawdzeniem informacji na ich temat, jakie znajdują się w przekazanych IPN archiwach komunistycznych służb specjalnych. Archiwiści znaleźli szereg dokumentów, które świadczyły o agenturalnej przeszłości tych osób. Po co byli agenci składali zatem zapytania? Odpowiedź jest prosta - chcieli sprawdzić, czy zachowały się jakieś informacje o ich współpracy ze służbami.

- W dokumentach, jakie znaleźliśmy, są meldunki współpracowników UB i SB, a także podpisane przez nich oświadczenia o dobrowolnej i świadomej współpracy z organami bezpieczeństwa. Wśród nich są zarówno znani działacze z kręgu opozycji na Śląsku

w latach 80., jak i działacze niepodległościowi z lat 50. Dla tych z nas, którzy poznali nazwiska tych agentów, to był szok - powiedział jeden z prokuratorów IPN.

O nazwiskach współpracowników bezpieki, których zgubiła ciekawość lub niepewność co do lojalności ich oficerów prowadzących, nie chce rozmawiać Andrzej Sikora, dyrektor oddziału IPN w Katowicach. Co prawda akta w momencie skierowania ich do prokuratury nie są już tajne, ale obowiązuje ochrona danych osobowych.

Dyrektor Sikora przyznaje, że był zaskoczony skalą zjawiska, które nazwał „testowaniem IPN”.

- Na razie o wgląd w swoje akta starało się ponad 20 byłych współpracowników UB i SB. Zgodnie z artykułem 54 ustawy o IPN, kto nie jest pokrzywdzonym w świetle ustawy, lecz był agentem i zwraca się do nas z zapytaniem, co jest w jego „teczce”, to popełnia przestępstwo zagrożone karą do 3 lat więzienia - wyjaśnia Andrzej Sikora.

Prokuratura Rejonowa w Katowicach, do której trafiły doniesienia IPN, zajmie się sprawą, jednak nie wiadomo, czy podejmie śledztwo. Dyrektor Sikora liczy się z odmową jego wszczęcia, bo prokuratura może uznać, że dowody są nieprzekonujące.

W razie sporu do sądu

Wprowadzenie sądowego trybu rozpatrywania sporów dotyczących skuteczności wypowiedzenia i rozwiązywania układów zbiorowych pracy ma być receptą na uzupełnienie istotnego braku w kodeksie pracy. M.in. taką zmianę przewiduje poselski projekt jego nowelizacji. Niebawem odbędzie się jego pierwsze czytanie.

Obecnie przepisy nie dopuszczają drogi sądowej dla spornych spraw, dotyczących wypowiedzenia lub rozwiązania układu zbiorowego pracy. Sądy odrzucają tego typu wnioski na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. Uważając ten stan rzeczy za sprzeczny z konstytucją, posłowie proponują pilną nowelizację art. 2417 kodeksu pracy.

Zgodnie z nią spory na tle skuteczności wypowiedzenia lub rozwiązania zakładowych uzp ma rozstrzygać sąd rejonowy - sąd pracy właściwy dla siedziby pracodawcy, a ponadzakładowego - Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie.

Wniosek o to ma prawo złożyć każda ze stron. Jeżeli będzie on dotyczył skuteczności wypowiedzenia uzp, okres wypowiedzenia wydłuża się do czasu stwierdzenia przez sąd jego skuteczności. Jeśli chodzi o skuteczność rozwiązania uzp - postanowienia układu stosuje się do czasu jej stwierdzenia przez sąd. W razie skutecznego rozwiązania uzp projekt zakłada zachowanie ustanowionych w nich standardów zatrudnienia do czasu zaproponowania nowych warunków w regulaminie wynagradzania (przez pracodawcę zobowiązanego do jego tworzenia). Do tego czasu nie będzie możliwe wypowiedzenie wynikających z układu warunków pracy i płacy. R.M.

INSTRUKCJA dla organizacji zakładowych i międzyzakładowych w sprawie nowych przepisów dotyczących szczególnej ochrony stosunku pracy działaczy związkowych

Z dniem 1 lipca 2003 r. wchodzi w życie zmiany do ustawy o związkach zawodowych wprowadzających nowe zasady szczególnej ochrony trwałości stosunku pracy działaczy związkowych.

Niniejsza instrukcja, przygotowana przez Dział Organizacyjny KK we współpracy z Działem Prawnym i członkami Zespołu KK ds. Prawa Pracy, Warunków Pracy i Układów Zbiorowych, ma na celu przybliżyć nowe przepisy oraz przygotować działaczy organizacji zakładowych i międzyzakładowych do podjęcia jak najkorzystniejszej dla danej struktury decyzji dotyczącej ochrony jej liderów.

1. Od 1 lipca 2003 r. szczególnej ochronie trwałości stosunku pracy podlegają działacze związkowi imiennie wskazani uchwałą zarządu zakładowej lub międzyzakładowej organizacji związkowej bądź komitetu założycielskiego związku zawodowego. Oznacza to, że w strukturach NSZZ „Solidarność” ciężar decyzji wskazującej którzy działacze związkowi szczebla zakładowego podlegają szczególnej ochronie spoczywa na komisjach zakładowych, międzyzakładowych lub tymczasowych komisjach NSZZ „Solidarność”. Niedokonanie wskazania skutkować będzie objęciem ochroną (zarówno w przypadku organizacji reprezentatywnych jak i nie reprezentatywnych) wyłącznie przewodniczącego komisji zakładowej lub tymczasowej. W przypadku organizacji międzyzakładowych brak wskazania spowoduje, że z ochrony nie będzie korzystał żaden z pracowników.

2. Zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych zarząd zakładowej organizacji związkowej może wskazać imiennie jako osoby podlegające szczególnej ochronie trwałości stosunku pracy członków zarządu tej organizacji lub innych pracowników, którzy są członkami danej zakładowej organizacji związkowej, upoważnionymi do reprezentowania tej organizacji wobec pracodawcy albo organu lub osoby dokonującej za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy.

3. Organizacje nie posiadające statusu reprezentatywnej zakładowej organizacji związkowej są uprawnione do wskazania jednego członka objętego szczególną ochroną trwałości stosunku pracy.

4. Organizacje posiadające status reprezentatywnej zakładowej organizacji związkowej są uprawnione do wskazania więcej niż jednego członka objętego szczególną ochroną trwałości stosunku pracy. Liczba chronionych działaczy jest obliczana albo od liczby członków Związku danej organizacji albo od liczby osób uznawanych za kadrę kierowniczą w zakładzie objętym działalnością danej organizacji. Warunkiem posiadania przez organizację zakładową NSZZ „Solidarność” statusu reprezentatywnej zakładowej organizacji związkowej jest zrzeszanie co najmniej 7 % pracowników zatrudnionych u danego pracodawcy lub zrzeszanie największej liczby pracowników, w sytuacji gdy żadna z organizacji działających u danego pracodawcy nie spełnia wymogów reprezentatywnej zakładowej organizacji związkowej określonych w art. 24125a § 1 k.p. W takim przypadku komisja zakładowa NSZZ „Solidarność” ma prawo wskazać pracodawcy osoby podlegające szczególnej ochronie stosunku pracy w liczbie – w zależności od wybranego wariantu – odpowiadającej ilości osób stanowiących kadrę kierowniczą w zakładzie pracy albo wynikającej z liczby pracowników będących członkami tej organizacji.

Przy ustalaniu maksymalnej liczby pracowników podlegających szczególnej ochronie trwałości stosunku pracy z tytułu prowadzenia działalności związkowej w międzyzakładowej organizacji związkowej NSZZ „Solidarność” może być dodatkowo brane pod uwagę kryterium liczby pracowników będących członkami tej organizacji zatrudnionych u jednego pracodawcy objętego zakresem działania tej organizacji powiększonej o liczbę pozostałych zakładów pracy objętych działaniem tej organizacji, w których jest zatrudnionych co najmniej 10 pracowników będących jej członkami. Ochronie podlega również nie więcej niż trzech pracowników będących członkami tymczasowej komisji NSZZ „Solidarność”.

5. Przed przystąpieniem do wyznaczenia osób korzystających ze szczególnej ochrony stosunku pracy należy dokonać wyboru najkorzystniejszego ze sposobów ustalenia maksymalnej liczby pracowników podlegających ochronie.

W tym celu:

a. Należy sprawdzić czy Wasza organizacja jest reprezentatywna (patrz ust. 4.)

b. Jeżeli organizacja jest reprezentatywna, to należy wystąpić do pracodawcy z wnioskiem o wskazanie liczby osób stanowiących kadrę kierowniczą i mających uprawnienia do wykonywania czynności z zakresu prawa pracy.

c. Należy obliczyć - wg. tabelki będącej załącznikiem do niniejszej instrukcji - liczbę działaczy podlegającej ochronie.

d. Porównajcie wyliczoną przez Was liczbę (pkt. c) z informacją pracodawcy (pkt. b). Wybierzcie korzystniejszy dla Was wariant.

6. Podejmijcie decyzję w formie uchwały która powinna zawierać imienny wykaz działaczy podlegających ochronie oraz okres (czas) przysługującej im ochrony.

Uwaga! okres ochrony nie musi odpowiadać czasowi trwania kadencji.

7. Ze szczególnej ochrony trwałości stosunku pracy skorzystać powinni w pierwszej kolejności ci pracownicy, którzy z uwagi na działalność związkową narażeni są na bezpośredni konflikt z pracodawcą, który może zagrażać ich dalszemu pozostawaniu w stosunku pracy tj. przewodniczący komisji zakładowych NSZZ „Solidarność”, członkowie komisji zakładowych NSZZ „Solidarność”, przewodniczący komisji wydziałowych, oddziałowych i kół oraz inni członkowie Związku nie pełniący funkcji w zakładowych organizacjach związkowych NSZZ „Solidarność” reprezentujący – na podstawie uchwały – organizację związkową wobec pracodawcy. W miarę potrzeby szczególną ochroną stosunku pracy powinni być objęci również członkowie Związku pełniący z wybo-ru funkcję związkową poza zakładową (międzyzakładową) organizacją związkową NSZZ „Solidarność”, którzy nie korzystają z tego tytułu u pracodawcy ani z urlopu bezpłatnego ani ze zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy, np. „nieodelegowani” członkowie władz struktur branżowych lub międzyzakładowych komisji koordynacyjnych (MKK).

8. Ochroną powinni być objęci w pierwszej kolejności pracownicy którzy nie korzystają ze szczególnej ochrony trwałości stosunku pracy z innego tytułu, np. ustawa o społecznej inspekcji pracy.

9. W przypadku tymczasowych komisji NSZZ „Solidarność” ze szczególnej ochrony trwałości stosunku pracy skorzystać powinni ci członkowie, którzy z powodu własnej aktywności i zaangażowania w największym stopniu przyczynili się do powołania jednostki organizacyjnej Związku u danego pra-

codawcy, narażając się na konflikt z pracodawcą zagrażający ich dalszemu pozostawaniu w stosunku pracy.

UWAGA! Niniejsza instrukcja ogranicza się do wskazania ustawowych uprawnień organizacji zakładowych i międzyzakładowych. Niezależnie od tych uprawnień zawsze pozostaje możliwość (przy dobrej woli pracodawcy) wynegocjowania korzystniejszych warunków ochrony działaczy związkowych. Należy pod-

jąć próbę wynegocjowania stałe obowiązujących zasad ochrony działaczy, np. poprzez zapis w zakładowym układzie zbiorowym pracy. W przypadku braku zgody pracodawcy na takie rozwiązanie należy spróbować wynegocjować ochronę do końca bieżącej kadencji dla obecnie korzystających z niej działaczy wg. dotychczas obowiązujących przepisów ustawy o związkach zawodowych.

Działacze którzy korzystali do tej pory z ochrony stosunku pracy,

a z chwilą wejścia w życie nowych przepisów nie zostaną objęci dalszą ochroną, korzystają z tej ochrony jeszcze przez jeden rok od momentu utraty tej ochrony (Art.11 Ustawy o zm. Kp. – Dz. U. nr. 135 z 28.08.02).

Przewodniczący Zespołu KK
Ds. Prawa Pracy, Warunków Pracy
i Układów Zbiorowych
Jerzy Langer

Gdańsk 2003-06-23

Załącznik do instrukcji dla organizacji zakładowych i międzyzakładowych w sprawie nowych przepisów dotyczących szczególnej ochrony stosunku pracy działaczy związkowych.

Liczba osób korzystających szczególnej ochrony stosunku pracy w zależności od liczby członków organizacji reprezentatywnej NSZZ „Solidarność” będących pracownikami pracodawcy objętego działalnością danej organizacji.

Liczba członków Związku będących pracownikami	Liczba członków Związku szczególnie chronionych
Organizacja do 20 członków – pracowników	2 działaczy
Organizacja od 21 do 30 członków – pracowników	3 działaczy
Organizacja od 31 do 40 członków – pracowników	4 działaczy
Organizacja od 41 do 50 członków – pracowników	5 działaczy
Organizacja od 51 do 70 członków – pracowników	6 działaczy
Organizacja od 71 do 90 członków – pracowników	7 działaczy
Organizacja od 91 do 110 członków – pracowników	8 działaczy
Organizacja od 111 do 130 członków – pracowników	9 działaczy
Organizacja od 131 do 150 członków – pracowników	10 działaczy
Organizacja od 151 do 180 członków – pracowników	11 działaczy
Organizacja od 181 do 210 członków – pracowników	12 działaczy
Organizacja od 211 do 240 członków – pracowników	13 działaczy
Organizacja od 241 do 270 członków – pracowników	14 działaczy
Organizacja od 271 do 300 członków – pracowników	15 działaczy
Organizacja od 301 do 340 członków – pracowników	16 działaczy
Organizacja od 341 do 380 członków – pracowników	17 działaczy
Organizacja od 381 do 420 członków – pracowników	18 działaczy
Organizacja od 421 do 460 członków – pracowników	19 działaczy
Organizacja od 461 do 500 członków – pracowników	20 działaczy
Organizacja od 501 do 550 członków – pracowników	21 działaczy
Organizacja od 551 do 600 członków – pracowników	22 działaczy
Organizacja od 601 do 650 członków – pracowników	23 działaczy
Organizacja od 651 do 700 członków – pracowników	24 działaczy
Organizacja od 701 do 750 członków – pracowników	25 działaczy

Dłuższa praca, wyższa emerytura

Kobiety i mężczyźni będą przechodzili na emerytury w tym samym wieku - 65 lat. Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej przedstawi we wrześniu projekt zmian w tej sprawie.

Rząd zaproponuje, aby równanie wieku emerytalnego odbywało się stopniowo. Co roku wiek emerytalny kobiet będzie przesuwany o sześć miesięcy. Teraz kobiety osiągają wiek emerytalny już po 60 roku życia, mężczyźni po 65 roku.

W styczniu zeszłego roku Najwyższa Izba Kontroli przedstawiła raport o przewidywanych skutkach reformy emerytalnej, z którego wynikało, że kobiety będą otrzymywały świadczenia o jedną trzecią, a niekiedy nawet i o połowę mniejsze niż mężczyźni. Dlaczego? Bo pracują krócej, mniej więc odkładają na koncie emerytalnym, a potem dłużej pobierają emeryturę i oszczędności trzeba podzielić na więcej lat.

Unia Europejska nie wymaga od krajów członkowskich wprowadzania jednolitego wieku emerytalnego dla kobiet i mężczyzn. Zróżnicowany wiek emerytalny obowiązuje m.in. we Włoszech (65 lat dla mężczyzn, 60 lat dla kobiet). Najwcześniej mogą przechodzić na emeryturę Francuzi (60 lat), najdłużej pracują Duńczycy - do 67 roku życia.

(rz)

Przed nami nowe wyzwania

- Od kilku miesięcy „Solidarność” prowadzi akcję w obronie prawa do wynagrodzenia, jednak liczba przypadków niewypłacania poborów nie maleje, a rośnie.

- Rozpoczynając akcję mieliśmy świadomość, że problemu nie uda się załatwić z dnia na dzień. Jesteśmy przygotowani prowadzić akcję przez miesiące, a nawet lata. Aktualnie około 10% pracowników w Polsce ma problemy z otrzymywaniem wynagrodzeń, a 3% nie wypłaca się ich od co najmniej 2 miesięcy. Głównym zadaniem jest stworzenie klimatu do zdecydowanego potępienia tego procederu. Pod naciskiem „Solidarności” rząd wreszcie dostrzegł problem. Rada Ministrów zleciła sporządzenie specjalnego raportu na temat zaległości w wypłacaniu poborów. Wydała także zalecenia, w znacznej części zgodne ze zgłaszanymi przez nas postulatami, ale nie wszystkie są realizowane. Podstawowym problemem okazało się podejście do tej sprawy organów wymiaru sprawiedliwości. Istniejące instrumenty prawne są wystarczające, aby ten proceder bezwzględnie eliminować, ale w aparacie ścigania brak jest woli. Jeśli sprawy o zaległe pobory trafiają do sądów pracy, to na ogół są rozstrzygane na korzyść pracowników, nie zdarza się natomiast, aby ścigano tych, którzy nie płacą z kodeksu karnego. Naszą intencją nie jest surowe karanie wszystkich zalegających z zapłatą pracodawców, jednak wydanie kilku wyroków w najbardziej bulwersujących sprawach byłoby sygnałem, że skończył się okres pobbłażania, co z pewnością wpłynęłoby na poprawę sytuacji. Dotyczy to w szczególności przypadków, gdy niepłacenie za pracę traktowane jest jako normalny sposób prowadzenia działalności gospodarczej. Coraz powszechniejsze stają się praktyki, zwłaszcza w budownictwie, niepłacenia pracownikom przez miesiące, a później ogłaszanie bankructwa, aby wcale nie zapłacić. W przypadkach, gdy brak wypłat spowodowany został warunkami obiektywnymi, np. nagłym załamaniem się rynku, kodeks pracy daje pracodawcom możliwość negocjowania ze związkami okresowego zawieszania niektórych składników wynagrodzeń, czy innych zapisów układu zbiorowego. Szukanie oszczędności musi odbywać się zgodnie z prawem i normami etycznymi.

- Czy wywieranie nacisku na organy wymiaru sprawiedliwości może być skuteczne, skoro konstytucja gwarantuje im niezależność?

Gwarancja niezależności ludzi pracujących w organach wymiaru sprawiedliwości ma na celu ochronienie ich przed narzuceniem dyspozycyjności, nie zwalnia natomiast z realizacji konstytucyjnych obowiązków. Żaden prokurator nie

może czuć się zwolniony z przestrzegania kodeksu karnego!

- Czy domagając się przestrzegania prawa do wynagrodzenia, „Solidarność” może liczyć na wsparcie ze strony pracodawców?

- Niestety, stanowisko polskich pracodawców jest w tej kwestii zupełnie odmienne od związkowego. Przedstawiciele organizacji pracodawców zdecydowanie sprzeciwili się sporządzeniu kodeksu etycznego pracodawcy, o co wnioskowaliśmy podczas posiedzeń Komisji Trójstronnej. Twierdzą, że przyczynami wszelkiego zła są: mało elastyczny kodeks pracy, zbyt duże koszty pracy, nadmierny fiskalizm itp. W wielu firmach wyrzuca się z pracy pracowników za samą próbę założenia związku. Charakterystyczne, że nie czynią tego zagraniczni właściciele firm, tylko zarządzający nimi nasi rodzimi menadżerowie, często byli komuniści nawróceni na neoliberalizm. Aby się przypodobać zagranicznemu pracodawcom, wypowiadają bezpardonową wojnę związkom zawodowym, podczas gdy ci bardzo często wręcz domagają się, aby w ich polskich firmach funkcjonowały związki zawodowe, gdyż mając w nich partnera, zabezpieczają się przed dzikimi strajkami.

- Czy Związek stara się zmienić ich mentalność?

- „Solidarność” nie chce nikogo wychowywać! Komuniści chcieli wychować nowego człowieka, i jak widać w pełni im się to udało, bo po latach realnego socjalizmu mamy chyba najbardziej drapieżnych w świecie kapitalistów, przy tym głównie wywodzących się z grona byłych komunistów. Będziemy wszystkie tego rodzaju przypadki nagłaśniać, zwłaszcza najbardziej skandaliczne, i zwracać na nie uwagę mediów, aby alarmowały opinię publiczną.

- Media nie są na ogół przychylnie „Solidarności”. Relacjonując akcje protestacyjne, większość z nich koncentruje się na utarczkach z policją, nie interesując się przyczynami protestu.

- Na pewno najlepiej byłoby mieć własne media, ale nie stać nas na radio, a tym bardziej na telewizję. Możemy się jedynie ubiegać o udostępnienie nam okienka w TVP. Podczas posiedzenia Komisji Trójstronnej zawnioskowaliśmy do wicepremiera Hausnera o utworzenie specjalnego programu poświęconego problemom społecznym, a on obiecał porozmawiać o tym z prezesem TVP. Jest zatem szansa, że taki program się pojawi. Zdaję sobie jednak sprawę, że tego rodzaju pogromy nie są z reguły zbyt atrakcyjne i ogląda je stosunkowo wąskie grono osób. Jest to zresztą szerszy problem.

Media niekomercyjne nie mają dziś szansy utrzymania się na rynku, a czytelnictwo dramatycznie spada. Związek posiada tygodnik ogólnopolski, jednak zawsze był on deficytowy. Wydajemy wiele pism: regionalnych, branżowych, zakładowych, ale ludzie są coraz bardziej zabiegani, nie mają czasu i chęci niczego czytać. Być może należy powrócić do najprostszych form informacji, jak plakat czy ulotka, i to robimy. Jeśli uda nam się wzbudzić zainteresowanie ludzi jakimś ważnym problemem, to sami będą poszukiwać bardziej szczegółowych informacji.

- Jak zareaguje Związek na ewentualną próbę wprowadzenia podatku liniowego?

- Podatek liniowy jest tylko jednym z wielu możliwych zagrożeń, a my nie możemy mieć z góry gotowego scenariusza na okoliczność wystąpienia każdego z nich. Rząd przedstawia wciąż inne wersje rozwiązań finansowych. Do kwestii tej ustosunkujemy się, gdy rząd przedstawi publicznie swój oficjalny program i znajdzie się w nim propozycja podatku liniowego. W sprawach podatkowych „Solidarność” zajmowała zawsze stanowisko, że będzie wspierać rozwiązania prorodzinne oraz takie, które chronią najuboższych i najstarszych. Trudno przesądzać, jakie formy aktywności będziemy musieli przyjąć, aby przeciwstawić się wprowadzeniu złych rozwiązań.

Gorzej rodzinom

W porównaniu z rokiem ubiegłym coraz więcej rodzin odczuwa obniżenie poziomu swoich dochodów. Wyniki badań CBOS pokazują, że w kwietniu br. średni deklarowany dochód w przeliczeniu na członka gospodarstwa domowego wyniósł 571 zł i był o 14 proc. niższy niż przed rokiem. Obecnie 9 proc. (wzrost o 3 punkty) badanych przez CBOS Polaków uważa, że ich rodziny żyją bardzo biednie i nie starcza im nawet na zaspokojenie podstawowych potrzeb. 39 proc. badanych (wzrost o 5 punktów) ocenia życie swoich rodzin jako skromne i zmuszające do bardzo oszczędnego gospodarowania pieniędzmi. Ponad dwie piąte badanych – 45 proc. (spadek o 8 punktów) określa poziom życia swoich rodzin jako średni (dochody wystarczają im jedynie na codzienne wydatki, natomiast muszą oszczędzać na poważniejsze zakupy). Jedynie 7 proc. respondentów uznaje, że ich rodzinom żyje się dobrze i nie muszą specjalnie oszczędzać. Badanie przeprowadzono w kwietniu na 1229-osobowej próbie dorosłych Polaków.

Wskaźniki i stawki

CZERWIEC 2003 r.

WYNAGRODZENIE

Od 1 stycznia 2003 r. minimalne wynagrodzenie za pracę wynosi 800,00 zł (Dz.U. z 2002 r. Nr 200, poz.1679)

Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw

Okres obowiązywania - Kwiecień 2003 r.

Wartość w złotych - 2.320,68

Podstawa prawna : obwieszczenie GUS z 16 maja 2003 r.

Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku

Okres obowiązywania- Kwiecień 2003 r.

Wysokość w złotych- 2.317,21

Podstawa prawna: komunikat GUS z 16 maja 2003 r.

Przeciętne wynagrodzenie pracowników

Przeciętne wynagrodzenie w IV kwartale 2002 r.-2225,41 zł

Przeciętne wynagrodzenie w 2002 r.- 2133,21 zł

Przeciętne wynagrodzenie w I kwartale 2003 r.-2228,68 zł

ZASIŁKI

Zasilek wychowawczy

Od 1 czerwca 2002 r. do 31 grudnia 2003 r. zasiłek wychowawczy wynosi: dla mężatki 318,10 zł

dla samotnie wychowującej dziecko oraz wychowującej 3-e i każde kolejne dziecko- 505,80 zł

Granica dochodu uprawniającego do wypłaty zasiłku wychowawczego to od 1 czerwca 2002 r. do 31 grudnia 2003 r.- 548,00 zł na osobę w rodzinie.

Zasilek rodzinny

Od 1 czerwca 2002 r. do 31 grudnia 2003 r. zasiłek rodzinny wynosi:

na małżonka oraz pierwsze i drugie dziecko po - 42,50 zł

na trzecie dziecko- 52,60 zł

na czwarte i każde kolejne dziecko po - 65,70 zł

Granica dochodu uprawniającego do wypłaty zasiłku rodzinnego to od 1 czerwca 2002 r. do 31 grudnia 2003 r. - 548,00 zł na osobę w rodzinie. Dla osób samotnie wychowujących dzieci lub wychowujących dzieci uprawnione do zasiłku pielęgnacyjnego - 612,00 zł na osobę w rodzinie.

Zasilek pielęgnacyjny

Okres obowiązywania - od 1 marca 2003 r. Kwota (w zł) - 141,70

Podstawa prawna - M.P. z 2003 r. Nr 10, poz.154.

Zasilek pogrzebowy

Okres obowiązywania - Od 1 czerwca 2003 r. Kwota (w zł) - 4457,36

Podstawa prawna - M.P. z 2003 r. Nr 26, poz.379

Zasilek chorobowy

Wskaźnik waloryzacji podstawy wymiaru zasiłku chorobowego w I kwartale 2003 r. wynosi 97,2%.

W związku z tym, że wskaźnik waloryzacji nie przekracza 100%, podstawa wymiaru zasiłku chorobowego w I kwartale 2003 r. nie podlega waloryzacji.

Wskaźnik waloryzacji podstawy wymiaru zasiłku chorobowego w II kwartale 2003 r. wynosi 107,9%

Wskaźnik waloryzacji podstawy wymiaru zasiłku chorobowego w III kwartale 2003 r. wynosi 106,3%

Zasilek dla bezrobotnych

Okres obowiązywania - od 1 września 2002 r

80% (staż do 5 lat) - kwota (w zł) - 398,60

100% (staż od 5 lat do 20 lat)kwota (w zł) - 498,20 120% (staż powyżej 20 lat) kwota (w zł) - 597,90

Podstawa prawna: j.t. z 2001 r. Nr 6, poz.56 z późn. zm.; M.P. z 2002 r. Nr 35, poz.554.

SKŁADKI

Wysokość składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Dla wszystkich ubezpieczonych wysokość składek na poszczególne ubezpieczenia od 1 stycznia 2003 r. wynosi:

- ubezpieczenie emerytalne 19,52% podstawy wymiaru

- ubezpieczenia rentowe 13,00% podstawy wymiaru

- ubezpieczenie chorobowe 2,45% podstawy wymiaru

- ubezpieczenie wypadkowe od 1.01.2003 r. do 31.03.2006 r. od 0,97% do 3,86% podstawy wymiaru.

Składka na Fundusz Pracy od 1 stycznia do 31 grudnia 2003 r. wynosi 2,45% podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Składka na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych od 1 stycznia do 31 grudnia 2003 r. wynosi 0,15% podstawy wymiaru.

Składka na ubezpieczenie zdrowotne od 1 stycznia 2003 r. wynosi 8% podstawy wymiaru.

W czerwcu, lipcu i sierpniu 2003 r. składka na ubezpieczenia społeczne nie może być niższa niż:

- 261,02 zł (tj. 19,52%) na ubezpieczenie emerytalne

- 173,84 zł (tj. 13%) na ubezpieczenia rentowe

32,76 zł (tj. 2,45%) na ubezpieczenie chorobowe.

Od 1 stycznia 2003 r. stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe (od 0,97% do 3,86%) płatnicy składek ustalają samodzielnie na podstawie ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. nr 199, poz. 1673 i nr 241, poz. 2074) oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 29 listopada 2002 r. w sprawie zróżnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków (Dz.U. nr 200, poz. 1692 i nr 203, poz. 1720).

W czerwcu, lipcu i sierpniu 2003 r. dla wyżej wymienionych osób kwota zadeklarowana do podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne nie może być niższa niż 1689,63 zł.

Składka na ubezpieczenie zdrowotne w czerwcu, lipcu i sierpniu 2003 r. nie może być niższa niż:

- 135,17 zł (tj. 8%)

Składka na Fundusz Pracy w czerwcu, lipcu i sierpniu 2003 r. nie może być niższa niż:

- 32,76 zł (tj. 2,45%)

Podstawa wymiaru składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe w czerwcu, lipcu i sierpniu 2003 r. nie może przekroczyć kwoty 5571,70 zł (tj. 250% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w pierwszym kwartale 2003 r.).

Ograniczenie podstawy wymiaru składek:

Kwota rocznego ograniczenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w 2003 r. wynosi - 65 850 zł.

Terminy rozliczania i opłacania składek:

Składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz na fundusze pozaubezpieczeniowe (Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych) za dany miesiąc kalendarzowy należy rozliczać i opłacać w następujących terminach:

do 5. dnia następnego miesiąca - jednostki budżetowe, zakłady budżetowe i gospodarstwa pomocnicze w rozumieniu art. 18 ust. 1, art. 19 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy z 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych,

do 10. dnia następnego miesiąca - osoby fizyczne opłacające składkę wyłącznie za siebie,

do 15. dnia następnego miesiąca - pozostali płatnicy.

Wypowiadanie układów - jak się bronić?

Zakwestionowana przez Trybunał Konstytucyjny norma art. 241.⁷ par. 4 Kodeksu Pracy składała się z dwóch odrębnych przepisów. Pierwszy stwierdzał, że w razie rozwiązania układu (zbiorowego) do czasu wejścia w życie nowego układu stosuje się postanowienia układu dotychczasowego, chyba że strony w układzie ustaliły lub w drodze porozumienia ustalały inny termin stosowania postanowień rozwiązanego układu.

Drugi posiada w istocie charakter przepisu odsyłającego nakazującego stosować, w razie upływu okresu stosowania dotychczasowego układu zbiorowego pracy art. 241.⁸ par. 2 Kodeksu Pracy wymagający w tej sytuacji wypowiedzenia pracownikom warunków umów o pracę oraz innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy.

Powstaje pytanie, czy wyrok Trybunału Konstytucyjnego wywołał skutek w postaci jednego jedynie czy też obu przepisów art. 241.⁷ par. 4 Kodeksu Pracy? Pytanie to jest zasadne przede wszystkim o tyle, że w uzasadnieniu orzeczenia Trybunał Konstytucyjny odnosi się wyłącznie do treści art. 241.⁷ par. 4 zd. pierwsze Kodeksu Pracy, pomijając milczeniem kwestię konstytucyjności art. 241.⁷ par. 4 zd. drugie. Przyjąć należy, że wejście w życie omawianego orzeczenia TK wywołuje skutek w postaci utraty mocy obowiązującej obu przepisów zawartych w art. 241.⁷ par. 4 Kodeksu Pracy. Za takim wnioskiem przemawia w szczególności fakt, iż art. 241.⁷ par. 4 zdanie 2 Kodeksu Pracy bez art. 241.⁷ par. 4 zdanie pierwsze traci sens. Jednocześnie podkreślić należy, że wartość prawną posiada teza orzeczenia, a nie jego uzasadnienie. Teza pierwsza wyroku TK z dnia 18 listopada 2002 r. odnosi się zaś do art. 241.⁷ par. 4 Kodeksu Pracy jako całości, a nie wyłącznie do zadania pierwszego tego artykułu.

Dla związków zawodowych najistotniejszym zagrożeniem związanym ze skutkami prawnymi wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 listopada 2002 r. jest niebezpieczeństwo wypowiedzania przez pracodawców oraz organizacje pracodawców układów zbiorowych pracy w celu uwolnienia się od obowiązku stosowania warunków umów o pracę i innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy określonych w układzie.

Obowiązek stosowania warunków umów o pracę i innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy wynikających z układu ustaje nie z chwilą rozwiązania układu, lecz dopiero po upływie okresu wypowiedzenia wynikających z rozwiązane układu indywidualnych warunków pracy lub płacy. Powstaje pytanie czy istnieje możliwość skutecznej obrony pracowników przed wypowiedzeniem warunków pracy i płacy wynikających z rozwiązane układu zbiorowego pracy?

Wydaje się, że możliwość taka istnieje u pracodawców zatrudniających co najmniej 20 pracowników, którzy objęci są zakresem działania co najmniej jednej zakładowej organizacji związkowej. W razie wypowiedzenia układu zbiorowego pracy przez pracodawcę strona związkowa powinna wystąpić z inicjatywą podjęcia rokowań w celu zawarcia nowego układu zbiorowego pracy.

Zgodnie bowiem z art. 241.² par. 3 pkt 3 Kodeksu Pracy pracodawca, który wypowiedział układ zbiorowy pracy nie może odmówić żądaniu drugiej strony podjęcia rokowań w celu zawarcia nowego układu, jeżeli żądanie takie zostało zgłoszone nie wcześniej 60 dni przed upływem okresu, na jaki układ został zawarty, albo po dniu wypowiedzenia układu. Jeżeli do upływu okresu wypowiedzenia układu zbiorowego pracy nie dojdzie do zawarcia nowego układu, dotychczasowy układ przestaje obowiązywać.

Przyjąć należy, że utrata mocy obowiązującej dotychczasowego układu zbiorowego pracy nie uprawnia jeszcze pracodawcy zatrudniającego co najmniej 20 pracowników, objętego zakresem działania co najmniej jednej zakładowej organizacji związkowej do wypowiedzenia pracownikom warunków pracy i płacy wynikających z rozwiązane układu. Pracodawca zatrudniający co najmniej 20 pracowników, nie objęty układem zbiorowym pracy ma bowiem obowiązek określić warunki wynagradzania za pracę oraz przyznawania innych świadczeń związanych z pracą oraz obowiązki pracowników i pracodawcy związane z organizacją i porządkiem w procesie pracy odpowiednio w regulaminie wynagradzania i regulaminie pracy (art. 77.² par. 1 i art. 104 par. 2 Kodeksu Pracy).

Jeżeli u pracodawcy działa zakładowa organizacja związkowa, zarówno regulamin wynagradzania jak i regulamin pracy wymaga uzgodnienia z zakładową organizacją związkową (art. 77.² par. 4 i art. 104.² par. 1 Kodeksu Pracy). Przyjąć należy, że dopiero określenie w regulaminach wynagradzania i pracy uzgodnionych z zakładowymi organizacjami związkowymi nowych warunków wynagradzania i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą oraz obowiązków pracowników i pracodawcy związanych z organizacją i porządkiem w procesie pracy daje pracodawcy możliwość zmiany dotychczasowych, wynikających z rozwiązane układu zbiorowego pracy warunków pracy i płacy w drodze wypowiedzenia zmieniającego. Istota wypowiedzenia zmieniającego polega bowiem na zaproponowaniu pracownikom nowych warunków pracy lub płacy (art. 42 par. 2 Kodeksu Pracy), a te u pracodawcy zatrudniającego co najmniej 20 pracowników i objętego zakresem działania co najmniej jednej zakładowej organizacji związkowej powinny być określone w regulaminach uzgodnionych ze związkami zawodowymi. Wniosek taki jest w szczególności poparty treścią wyroku Sądu Najwyższego z 21 marca 2001 r. (I PKN 320/00, OSNAP wkl. 2001/16/5), który stwierdził, że regulamin pracy wydany przez pracodawcę bez wymaganego uzgodnienia z zakładową organizacją związkową (art. 104.² Kodeksu Pracy i art. 30 ust. 5 ustawy o związkach zawodowych) nie ma mocy wiążącej.

Warto jednak zwrócić uwagę na treść art. 104.² par. 2 Kodeksu Pracy oraz art. 30 ust. 5 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (tj. Dz.U. z 2001 r. nr 79, poz. 854, z późn. zm.). Art. 104.² par. 2 Kodeksu Pracy stwierdza, że w razie niezgodnienia treści regulaminu pracy z zakładową organizacją związkową w ustalonym przez strony terminie regulamin ustala pracodaw-

ca. Z przepisu tego wynika, że przystępując do uzgadniania treści regulaminu pracy pracodawca i zakładowe organizacje związkowe powinny określić termin na osiągnięcie porozumienia, po bezskutecznym upływie którego pracodawca będzie uprawniony do jednostronnego wydania regulaminu pracy.

Zakładowym organizacjom związkowym przystępującym do uzgadniania treści regulaminu pracy sugerować należałoby niewyrażanie zgody na jakikolwiek termin na uzgodnienie treści regulaminu pracy, bowiem nieosiągnięcie porozumienia w uzgodnionym terminie uprawniać będzie pracodawcę do jednostronnego określenia obowiązków pracowników i pracodawcy związanych z organizacją i porządkiem w procesie pracy.

Art. 30 ust. 5 ustawy o związkach zawodowych odnosi się do sytuacji, w której pracodawca objęty jest zakresem działania więcej niż jednej zakładowej organizacji związkowej. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania, regulaminu nagród i premiowania, regulaminu pracy organizacje związkowe albo organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 241.^{25a} Kodeksu Pracy nie przedstawiają wspólnie uzgodnionego stanowiska w terminie 30 dni, decyzje w tych sprawach podejmuje pracodawca po rozpatrzeniu odrębnych stanowisk organizacji związkowych.

Wspólnie uzgodnione przez organizacje związkowe lub organizacje związkowe reprezentatywne stanowisko to także stanowisko negatywne w odniesieniu do propozycji regulaminu złożonej przez pracodawcę. W przypadku pracodawców objętych zakresem działania więcej niż jednej zakładowej organizacji związkowej osiągnięcie przez wszystkie zakładowe organizacje związkowe (w tym NSZZ „Solidarność”) lub wszystkie zakładowe organizacje związkowe reprezentatywne porozumienia w kwestii odmowy uzgodnienia regulaminu uniemożliwi pracodawcy wydanie regulaminu zawierającego wyłącznie przez niego akceptowane postanowienia.

W razie wypowiedzenia warunków pracy lub płacy wynikających z rozwiązane układu zbiorowego pracy i zaproponowania pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę na czas nie określony nowych warunków nie mających podstawy w regulaminie wynagrodzenia lub regulaminie pracy uzgodnionym z zakładową organizacją związkową pracownikowi przysługiwać będzie roszczenie o przywrócenie do pracy na dotychczasowych warunkach (art. 45 par. 1 w związku z art. 42 par. 1 Kodeksu Pracy). Wypowiedzenie takie należałoby uznać za nieuzasadnione i naruszające obowiązujące przepisy prawa pracy. W odniesieniu do pracowników zatrudnionych na podstawie umów terminowych (umowy na okres próbny, na czas określony oraz na czas wykonania określonej pracy) wchodzić będzie w grę przede wszystkim roszczenie o odszkodowanie (art. 50 par. 1 i 3 w zw. z art. 42 par. 1 Kodeksu Pracy).

Dr Marcin Zieleniecki

Powyżej publikowany tekst jest oficjalnym dokumentem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Skróty od redakcji.

Rzeczpospolita aferalna

Afera goni aferę. Praktycznie jest to już temat na poważny quiz dla „Milionerów”. I nie jest pewne, że znalazłby się ktoś, kto znał był wszystkie przypadki ewidentnego łamania prawa przez ludzi jako „przypadkowo” związanych z SLD. O wiele łatwiej byłoby odpowiedzieć na pytanie, ile z tych afer zostało rozpracowanych do końca i ilu przestępców zostało skazanych.

Tu pewnie i dziadek z dobrą sklerozą podałyby prawidłową odpowiedź. I właściwie kanały filmowe prezentujące filmy kryminalne i sensacyjne powinny czuć się zagrożone, bo już niedługo nikt nie będzie ich oglądał. A polscy scenarzyści mają wreszcie szansę zarzucić rynek światowy nieskończoną liczbą znakomych scenariuszy opartych na tak zwanych faktach autentycznych. Chociaż chyba coraz bliżej do chwili, gdy na ulice wyjdą demonstranci z transparentami przeciwko „zanudzeniu” widza tematami aferalnymi.

A najśmieszniejsze, choć może to złe słowo, jest to, że SLD stara się szczyścić tym, iż nie ukrywa tych afer i „konsekwentnie” stara się doprowadzić do pełnego wyjaśnienia i ukarania winnych. Choć i tak wszyscy wiedzą, że gdyby nie niezależne media, to pewnie musielibyśmy nadal oglądać nudne, wymyślone w głowach zachodnich reżyserów, produkcje o korupcji, związkach polityków ze światem przestępczym, przeciekach z organów ścigania i tym podobnych. Ale to raczej wszystko nie ma żadnego wpływu na notowania SLD, bo przecież swoich się popiera, a nie ocenia. A raczej na obrzeżu tych zabaw kryminalnych toczy się życie i los milionów bezrobotnych, nieotrzymujących zapłaty, czekających na swoją kolejkę do społecznego odrzucenia.

I choć tak zwany dialog społeczny jest uprawiany na wielu poletkach, to głównie sprowadza się on do gadania, gadania, obietnic, obietnic, obietnic i gadania na nowo. Jedno można powiedzieć, że władze nie zamykają ust społeczeństwu i spędzają z jego reprezentantami wiele godzin na ćwiczeniach językowych. Jest więc szansa, że po wejściu do Unii Europejskiej będziemy znakomicie przygotowani do opowiadania o naszym życiu. Nie wiadomo jednak, czy ktoś nas będzie chciał słuchać, ale jest pewne, że na razie ćwiczymy ostro.

Chociaż może i Unia nad nami się zlituje i za nas coś zacznie załatwiać.

Autostrada A-1 jest obgadywana już wiele lat. I nie widać końca tego gadania, chociaż ostatnio pojawiła się szansa, bo Unia Europejska stwierdziła, że taka autostrada jest potrzebna i warto by ją w Polsce zbudować i także dać na to pieniądze. Jest więc szansa, że może wyjdziemy poza etap gadania, chociaż jak znamy polskie władze, to zamiast zabrać się do roboty, będziemy starali się wykorzystać nasze kwalifikacje z tego zakresu na niwie europejskiej, testując wytrzymałość i cierpliwość tych, którzy mają chęci i pieniądze. I pewnie zagadamy ich, bo tak naprawdę po co nam ta autostrada? Tyle lat jeździliśmy po dziurach, wąskich, niebezpiecznych drogach, że teraz

mielibyśmy się od tego odzwyczajając? Mamy takie dobre kwalifikacje w tym zakresie, że byłoby czymś rozrzutnym odkładać je na półkę historii. Niech sobie inni pędzą prosto i bezpiecznie, a my... i tak będziemy pędzili, choć i nie prosto, i nie bezpiecznie.

I coraz więcej młodych zastanawia się, czy by tak nie wskoczyć na tyły nart Małyszka i pofrunąć daleko, daleko. Tam gdzie głupota nie ma tyłu pomników i nie jest z dumą pielęgnowana jako dobro narodowe. I jak tu życzyć miłych wakacji? Mimo wszystko życzę Wszystkim zmęczonym tą paranoiczną codziennością zaszczyca się w gęstym lesie, gdzie i zwierzyna, i grzyby, i jagody uśmiechną się do nas.

Bogdan Olszewski

Konsultacje w sprawie budżetu

Po raz kolejny w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej, odbyło się posiedzenie Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych. Rozmowy dotyczyły przede wszystkim założeń do przyszłorocznego budżetu państwa.

Uczestnicy wysłuchali informacji o założeniach do projektu ustawy budżetowej oraz działaniach zmierzających do naprawy finansów publicznych. Wpływy do budżetu wynoszą około 40 proc. PKB a wydatki 45 proc. Halina Wasilewska-Trenkner, sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów przedstawiła wyniki analiz, z których wynika, że za dużo jest wydatków na zabezpieczenia socjalne a za mało na działania proinwestycyjne.

Główne zamierzenia reformy to ograniczenie tzw. wydatków sztywnych i odstąpienie od automatycznej waloryzacji niektórych świadczeń socjalnych. Efektem wprowadzenia reformy ma być zmniejszenie długu publicznego. W przyszłym roku nie może on przekroczyć 55 proc. PKB, ponieważ grozi to utratą możliwości udzielania poręczeń kredytowych przez państwo i samorządy. Efekty reformy finansów publicznych będą odczuwalne w 2005 r. MF zapowiada, że przyszły rok będzie szczególnie trudny ze względu na wydatki związane ze współfinansowaniem programów unijnych oraz składką do budżetu UE.

Andrzej Raczko, minister finansów zapowiedział, że osiągnięcie tempa wzrostu na poziomie 5 proc. PKB w przyszłym roku jest możliwe do osiągnięcia. Przyznał jednak, że będzie to trudne.

Zdaniem partnerów społecznych brak aktualnych informacji o założeniach do budżetu uniemożliwia poważną dyskusję na ten temat. Zdaniem Mariana Krzaklewskiego, członka zespołu ds. gospodarki i rynku pracy TK, założenia wzrostu gospodarczego na poziomie 5 proc. są zbyt optymistyczne. Przedstawiciele „S” interesowało również, czy rząd podejmie działania zmierzające do pobudzenia popytu konsumpcyjnego, zwłaszcza wśród uboższych grup społecznych.

W trakcie ostatniego posiedzenia TK, Zbigniew Kruszyński, członek zespołu ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych, przedstawił informację o wynikach uzgodnień, dotyczących wysokości minimalnego wynagrodzenia w przyszłym roku. Strony pracodawców i związków zawodowych zgodziły się na wzrost o 1 pkt. Proc. powyżej inflacji. Strona rządowa zaproponowała wynagrodzenie minimalne w wysokości 818 zł. Sprzeciw wobec tej propozycji zgłosił NSZZ „Solidarność” i Forum Związków Zawodowych.

**Wystąpienie
Leszka Millera
z dnia 07.08.2000
w RMF FM:**

„Pan Jerzy Buzek powinien podać się do dymisji. Gdyby w moim rządzie doszło do jakiegokolwiek korupcji a poparcie społeczne spadłoby poniżej 80% to poczucie przyzwoitości nakazałoby mi podać się do dymisji“

**Wystąpienie
Leszka Millera
z dnia 08.05.2003
w porannym
Radiu Zet:**

„Afera korupcyjna pana ministra Łapińskiego jest moim kolejnym bolesnym doświadczeniem gdyż działo się to za mojej kadencji jako premiera. Pewnie stąd bierze się aż 80% negatywnych opinii o moim rządzie. Ubolewam nad tym, ale to nie jest powód podawania się do dymisji.“

*CZAS, BY POKAZALI JAK KOŃCZY
PRAWDZIWY MĘDZCZYNA*

OŚRODEK SZKOLENIOWY OLC

ORGANIZUJE KURSY

1. PODSTAW OBSŁUGI KOMPUTERA PC

60 godzin lekcyjnych. CENA: 300,00 zł

PROGRAM KURSU:

- @ SYSTEM OPERACYJNY - WINDOWS '98
- @ EDYTOR TEKSTÓW - WORD,
- @ ARKUSZ KALKULACYJNY - EXCEL.
- @ INTERNET

godz. 8.00- 11.30 - od poniedziałku do piątku

11.30-14.45 - od poniedziałku do piątku

15.30 - 18.45 - od poniedziałku do piątku

18.45 - 21.10 - od poniedziałku do piątku

9.00 - 14.30 - w sobotę i niedzielę

2. KSIĘGOWOŚCI KOMPUTEROWEJ

GODZ. 17.00-20.00 OD PONIEDZIAŁKU DO PIĄTKU

75 godzin lekcyjnych. CENA: 480,00 zł

@ PODSTAWY RACHUNKOWOŚCI (45 GODZ. L)

@ SYSTEM FINANSOWO-KSIĘGOWY (30 GODZ. L.)

ZGŁOSZENIA - ul. SURASKIEJ 1, pokój nr 200

☎ 742-27-97

DLA CZŁONKÓW ZWIĄZKU I ICH RODZIN

50% ZNIŻKI

OFERTA WAŻNA DO KOŃCA 2002 r.

OBOWIAZUJE PISEMNE ZGŁOSZENIE KZ

Z POTWIERDZENIEM CZŁONKOSTWA

W ZWIĄZKU, GODZINY KURSU I TEL.KONTAKT.

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGIONU PODLASKIEGO

Solidarności

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 203, 15-093 Białystok,
tel. 7423-246 w. 310, fax 742-32-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski (red. naczelny)

Artur Jan Szczęśny (sekretarz redakcji),
oraz Zespół.

WYDAWCA: Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”.